

Represa

Mort el general Franco (1975), ERC celebra el juliol de 1976 el 8è Congrés Nacional, en què Barrera es confirma com a líder. A les eleccions a Corts Constituents de 1977 ERC hi va en coalició, en no estar encara legalitzada per la seva condició de partit republicà. El mateix 1977, i en el marc del 9è Congrés, Heribert Barrera és escollit nou secretari general. En la discussió del text de la nova Constitució espanyola, ERC és l'únic partit català que defensa els principis republicans i el dret a l'autodeterminació dels pobles, idees a les quals la majoria d'espanyols evidentment no donen suport, per la qual cosa ERC defensa el no en el referèndum constitucional celebrat el 6 de desembre de 1978.

L'octubre de 1977 torna el president Tarradellas i es restaura la Generalitat. Es redacta un nou text de l'Estatut, al qual ERC s'oposa perquè no garanteix un autogovern mínim. En el referèndum per a la seva aprovació, el 1979, ERC demana el sí, car l'única alternativa a la minsa autonomia oferida a l'Estatut era el no-res. En les eleccions al Parlament de Catalunya, el 1980, ERC obté 14 escons —d'un total de 135—, que porten Barrera a la Presidència del Parlament de Catalunya. El 1984, però, ERC només aconsegueix 5 diputats, i comença un breu període de declivi, que continua el 1986 amb la pèrdua de la presència parlamentària a les Corts de Madrid.
